

ע"פ 52268/02/17 - מוטי אלקובי, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
ע"פ 52268-02-17 אלקובי נ' מדינת ישראל 27 אפריל 2017

בפני הרכב כבוד השופטים:

י. גריל, שופט בכיר [אב"ד]

כ. סעב, שופט

א. לוי, שופט

המערער: מוטי אלקובי, ע"י בא-כוחו עו"ד נדב גרינולד

נגד
המשיבה: מדינת ישראל
באמצעות המחלקה המשפטית של המכס והמע"מ

בשם המערער: עו"ד נדב גרינולד

בשם המשיבה: עו"ד הגב' איריס סלוק

פסק דין

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה - (כב' השופטת אורית קנטור - ס. נ.), אשר ניתן בת"פ (של' ח') 15-03-7383 ביום 11.1.17, ושבגדרו הורשע המערער בעבירה של הברחת טובין, עבירה לפי סעיף 211(א)(1) לפקודת המכס [נוסח משולב], 1957 - (להלן - "הפקודה"), עבירה של החזקת טובין מוברחים מבלי להוכיח שיש לו הצדק להחזיקם - עבירה לפי סעיף 211(א)(2) לפקודה, וכפועל יוצא מכך יוחסו לו שתי עבירות נוספות האחת: החזקת טובין טעוני תשלום מס מבלי לשלם מס החל עליהם ללא סיבה מוצדקת - עבירה לפי סעיף 22(א)(3) לחוק מס קניה (טובין ושירותים), תשי"ב - 1952 - (להלן - "החוק"), והשנייה: עבירה של עשיית מעשה להתחמק מתשלום מס קניה - עבירה לפי סעיף 22(א)(5) לחוק.

2. בישיבת 10.7.16, הודה המערער בעובדות כתב האישום כפי שיפורטו להלן, הורשע בעבירות הנ"ל וביקש להפנותו לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר של קצין מבחן. המשיבה התנגדה להפניית המערער לשירות המבחן ולחילופין ביקשה שהתסקיר לא יחייב אותה.

עמוד 1

בית משפט קמא קיבל את בקשת הסנגור והפנה את הנאשם לשירות המבחן תוך שהוא מנחה אותו לבחון סוגיית אי הרשעתו בדיון.

3. מעובדות כתב האישום עולה כי המערער שימש כמאבטח בחברת מעגלי אבטחה, על אונית נוסעים - [(רויאל איריס), להלן - "**האנייה**"]], כשביום 18.7.14 נכנס רכב למתחם הסטרילי של האוניה וחנה מולה על הרציף. מהרכב יצא אדם נוסף - (להלן - "**האחר**"), שנכנס לאוניה וכעבור מספר דקות יצא ממנה כשהוא נושא תיק שחור על גלגלים - (להלן - "**המזוודה**"), האחר פנה לרכב והניח את המזוודה בתא המטען. בהמשך המערער והאחר שבו לאוניה ויצאו ממנה כשהם נושאים חפצים נוספים. המערער הניח אותם חפצים על הכיסא האחורי ואילו האחר הניח אותם חפצים בתא המטען של הרכב.

לאחר מכן, התיישב האחר במושב הנהג והמערער במושב שליד הנהג והחלו בנסיעה לכיוון היציאה מהנמל. בסמוך לשער היציאה מס' 10, עוכב הרכב וצוות יס"מ ערך חיפוש ברכב ומצאו את המזוודה וכן 52 פקטים של סיגריות שכוללים 30 פקטים מסוג פרלמנט, 10 פקטים מסוג אל-אם, 9 פקטים מסוג מרלבורו ו- 3 פקטים מסוג ווינסטון - (להלן - "**הטובין**"), מבלי ששולמו מיסי הייבוא כמתחייב על פי דין ושהסתכמו בסך של 10,240 ש"ח.

במעשיו המתוארים לעיל פעל המערער בכוונה להבריח טובין בתחכום רב, תוך ניצול מעמדו והאמון שניתן בו - כאיש צוות ביטחון באוניה, כשהוא פועל בכחש ומרמה, בין במישרין ובין בעקיפין, מתוך בצע כסף ובכוונה להונות את אוצר המדינה ולהתחמק מתשלום מס אמת, ללא כל סיבה מוצדקת.

זאת ועוד, המערער החזיק בטובין מוברחים מבלי שהוכיח שיש לו הצדק סביר להחזיקם מתוך כוונה להונות את אוצר המדינה, בדרך של התחמקות מתשלום מיסי ייבוא שהיו חלים עליו, לו הצהיר על הטובין לרשויות המס.

4. המערער כאמור, הורשע על פי הודאתו והופנה לשירות המבחן אשר ערך את תסקירו ביום 7.12.16 ובו הביא את הרקע האישי והמשפחתי של המערער. המדובר בליד ישראל, בן 31 שנים, אשר סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית, גויס לשירות בטחון בגיל המתאים ושירת כלוחם מג"ב. לאחר שחרורו משירות בטחון הוא עבד בעבודות מזדמנות ובהמשך החל לעבוד כמאבטח אוניות בחו"ל. בשלב מסוים חזר ארצה ועבד בעבודות מזדמנות עד ששב לעבוד כמאבטח אוניות בחברות שונות.

5. המערער מסר לשירות המבחן כי הוא עובד כיום בתחום המזון - הציג מסמכים, ולומד בבית ספר לשייט לקראת קבלת רישיון משיט - בפנינו פירט המערער עוד ומסר כי הוא לומד יומיים - פעמיים בשבוע שיעורים תיאורטיים ופעם אחת נוספת הוא לומד בשיעור מעשי.

6. למערער אין עבר פלילי וכי זו הסתבכותו הראשונה עם החוק. המערער נטל אחריות ותאר את

התנהגותו במהלך האירוע כחריגה שאינה תואמת את אופיו וערכיו. אמנם הרקע למעשים רצון להפיק רווח, וכך התנהל מבלי לתת את דעתו להשלכותיהם, לדבריו. המערער ביטא חרטה ובושה ולעמדתו היה די בעצם העמדתו לדין פלילי, מהלך שהעמידו על חומרת מעשיו, ובשל כך, הוא נכון לשאת בתוצאות מעשיו.

7. בפרק הערכת המסוכנות, ציין שירות המבחן כי התרשם מאדם יציב ונורמטיבי לאורך שנים ולהערכתו, הרקע לכישלוננו של המערער הוא הרצון להפיק רווח מידי מבלי שיפעיל שיקול דעת נכון וראוי.

8. שירות המבחן לקח בחשבון את גורם הסיכון שקשור לאופי העבירה וחומרתה ושבוצעה תוך ניצול תפקידו ולשם הפקת רווח קל ולא חוקי; כשאל מול גורם הסיכון והשיקום הביא שירות המבחן במניין שיקוליו את העובדה שזו הסתבכותו הראשונה של המערער בפלילים, נטילת האחריות על ידו, חרטתו, עמדותיו הנורמטיביות ביחס לחוק, קיומם של גורמי תמיכה משפחתיים, תפקודו התקין ויכולתו להסתגל למסגרות חיו ובין השאר, עמדת שירות המבחן האומרת כי די היה בהליכי המשפט כדי להוות גורם המרתיע את המערער ואף מציב לו גבולות, דבר שמפחית את הסיכון להישנות מעשים דומים.

9. בסופו של יום, בא שירות המבחן בהמלצה לביטול הרשעתו של המערער וזאת לאחר שבחן את העניין ומצא כי נסיבות המערער, עברו הנקי, מאפייני אורחותיו, נטילת האחריות והפגיעה בעתידו התעסוקתי והכשרתו תרד לטמיון - המערער הציג אסמכתא מטעם "יום סיילינג סקול" לקבלת רישיון משיט ולדבריו הוא משלים כיום קורס עזרה ראשונה וקורס החייאה. עוד המליץ שירות המבחן להשית על המערער 120 שעות של"צ ובעניין זה הוכנה תוכנית במסגרת המרכז לאזרח הוותיק בת"א.

10. המשיבה ביקשה מבית משפט קמא שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן, גם בשל היעדרה של ראייה קונקרטית שתעיד על פגיעה בתעסוקתו, מלבד הפגיעה בקבלת רישיון משיט של ספינה, תוך שהיא מפנה לקיומן של אפשרויות נוספות להשתלבות המערער במקורות תעסוקה רבים ואחרים, לגישתה. המשיבה טענה למתחם עונש הכולל מאסר ממשי בשל הפגיעה בערכים שנפגעו ושהם: השוויון בנטל המס, פגיעה בתחרות הוגנת והפגיעה בקופה הציבורית. מה גם, שהמערער הפר את כללי העסקתו ופגע באמון שניתן בו.

11. המערער טען בבית משפט קמא כי הרשעתו עלולה לגרום לו נזק לא מידתי והעולה ברמה גבוהה על התועלת מהנזק שעלול להיגרם לאינטרס הציבורי מהימנעות מהרשעתו. המערער טען כי מזה תקופה העולה על שנתיים הוא מנסה למצוא עבודה ואינו מצליח. לדעתו, פרנסתו בעתיד תיפגע באופן ממשי ובצורה חמורה, לו הרשעתו תישאר על כנה ולא תבוטל כשהוא תומך טענתו זו במכתב בית הספר לשיט המבהיר כי לימודיו להיות משיט ירדו לטמיון, לו הרשעתו לא תבוטל ובמצב שכזה, הוא לא יהיה רשאי לקבל רישיון משיט, לימוד שבו השקיע זמן וכסף רב. המערער טען עוד בבית משפט קמא כי הוא לומד במספר קורסים נוספים כמו עזרה ראשונה וקורס החייאה וכי גם במסגרת קורסים אלו לא יוכל להשתלב עקב הרשעתו בדין.

12. המערער הפנה להמלצת שירות המבחן ולכל השיקולים הנוספים שעמדו לזכותו כגון הודאתו המידית, עברו הנקי והיעדר מסוכנות להישנות העבירה והכשרתו כמאבטח לאחר שסיים שירות צבאי ללא דופי כלוחם במשמר הגבול ועבר מספר קורסי אבטחה יוקרתיים ומיוחדים ובשל כל אלה ביקש ביטול הרשעתו בדין.

13. בית משפט קמא הביא את המלצת שירות המבחן וסקר את טענות הצדדים ובהמשך הביא את נקודות החובה והזכות של המערער, תוך הפניה לתיקון 113 לחוק העונשין ובסופו של יום החליט להותיר על כנה את הרשעת המערער והטיל עליו מאסר מותנה וקנס כספי כמפורט בגזר הדין.

המערער לא השלים עם התוצאה העונשית ועותר בפנינו לביטול הרשעתו בדין.

14. בהודעת הערעור חזר המערער על טענותיו בפני בית משפט קמא והפנה לכל הנימוקים שהבאנו לעיל, תוך שהוא טוען כי בית משפט קמא טעה משהסתמך על עובדות שלא נטענו בכתב האישום. בית משפט קמא יצא מתוך הנחה כי המערער ביצע את העבירות בנסיבות מחמירות מבלי שנסיונות אלו נטענו בכתב האישום, לגישתו.

15. לשיטת המערער היה על בית משפט קמא לאמץ המלצת שירות המבחן, שניתנה לאחר בדיקה מעמיקה ויסודית של מכלול השיקולים, נסיבות העבירה, נסיבותיו האישיות של המערער כשכל אלה משתלבים בפסיקה של בית המשפט העליון הקובעת את התנאים שיש בהם כדי להביא לסטייה מהכלל הבסיסי האומר כי מי שחטא דינו הרשעה, תנאים מצטברים אלו נקבעו בהלכת כתב - **תמר כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) עמ' 337 (להלן - "**הלכת כתב**") ושם - הראשון: ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם והשני הוא: שסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות הספציפיות של מקרה זה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

16. לעומת זאת ביקשה המשיבה לדחות את הערעור. לדעתה, גזר דינו של בית משפט קמא מנומק והולם את פסיקת בית המשפט העליון. המערער חטא וביצע עבירה חמורה. מה גם, ששני התנאים המצטברים הדרושים להימנעות מהרשעה לא מתקיימים בעניינו של המערער, לשיטתה.

17. המערער פגע באמון שניתן בו, ניצל את הרשות שניתנה לו בשל תפקידו כמאבטח והבריש טובין מבלי לשלם את המס החל על פי דין, לגישת המשיבה. עוד סבורה המשיבה שהמערער יוכל להשתלב במגוון של עבודות, כך שפרנסתו לא תפגע.

18. במהלך הדיון ושמיעת טיעוני הצדדים, סברנו כי נסיבות העבירה ונסיבות המערער ראויות לבחינה נוספת על ידי המשיבה ככל שהדבר נוגע להימנעות מהרשעתו בדין תוך קבלת הסכמת המערער ובא כוחו להגדלת שעות השל"צ וחיובו בתשלום פיצוי, אולם המשיבה חזרה על עמדתה שיש להותיר את גזר

דינו של בית משפט קמא על כנו.

19. לאחר שעיינו עיון היטב בגזר דינו של בית משפט קמא, בהודעת הערעור, במסמכים שהוצגו על ידי המערער בהקשר לנזק שעלול להיגרם לו, לו הרשעתו בדין תישאר על כנה, בתסקיר שירות המבחן ושמענו את טענות הצדדים, אנו מחליטים לקבל את הערעור ולבטל את גזר דינו של בית משפט קמא.

20. כפועל יוצא מקבלת הערעור אנו מבטלים את הרשעת המערער בדין וכן את עונש המאסר המותנה והקנס שהוטלו עליו. יחד עם זאת, אנו מגדילים את שעות השל"צ מ - 120 שעות ל- 200 שעות ומחייבים אותו לשלם פיצויים בסך של 3000 ש"ח, זאת בהסכמת המערער ובא כוחו.

21. המערער הציג בפני שירות המבחן וכן בפני בית משפט קמא ראיה שקובעת כי הרשעתו בדין עלולה לגרום לו נזק בלתי הפיך, וכי ראיה זו לא נסתרה. המערער שירת במג"ב כלוחם ובתום שירותו עבר הכשרה כמאבטח וזאת במסגרת מספר קורסי אבטחה יוקרתיים ומיוחדים, וכי עקב האירוע פוטר מעבודתו כמאבטח בחברת מעגלי אבטחה ומאז לא הצליח להיקלט בעבודה מתאימה אצל מעביד אחר. יש בכל אלה כדי לקיים את התנאי הראשון שבהלכת כתב.

22. בבואנו לבחון את קיומו של התנאי השני שבהלכת כתב, נאמר כי ב"כ המשיבה אישרה בפנינו כי ב"כ המערער הציג בפני בית משפט קמא מקרים דומים בהם חויב מי שעבר עבירה דומה בתשלום קנס מנהלי - ראו טיעוניה בעמ' 2 ש' 15, אך היא הוסיפה כי לדעתה; "זה המקום לגרום הרתעה" - (באותו עמוד ואותה שורה); ומכאן יש לשאול, מדוע לא ניתן להסתפק במקרה שבפנינו בהליכים הפליליים שננקטו ללא הרשעת המערער ובצירוף רכיבים נוספים של של"צ בהיקף ראוי ותשלום פיצויים?!

23. כאן המקום לציין כי הטובין הוברחו ברכבו של אחר, שגם הוא מועסק כאיש צוות אבטחה - ראו עמ' 2 ש' 21-22 לפרוטוקול, שסייע בהעברת הטובין מהאוניה לרכב שבבעלות האחר והיה נהוג על ידו בעת תפיסת הטובין. נזכיר כי האחר לא הועמד לדין. מכל מקום לא נייחס לכך כל משקל.

24. מבלי להקל ראש בחומרת העבירות שהמערער הורשע בהן נפנה לצורך בחינתנו את סוגיית ההימנעות מהרשעה לפסיקה אליה הפנה ב"כ המערער והכוללת ע"פ (מח' ב"ש) 48671-08-15 **גולדברג נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.3.16), שבו נסיבות העבירה חמורות יותר וכן לע"פ (מח' ים) 8271-09-15 **שמעון כהן נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 1.2.16), שגם בו הורשע הנאשם בעבירות יותר חמורות מהמקרה שבפנינו, וחרף זאת הרשעתו בוטלה בשל החשש לפגיעה בתעסוקתו.

בע"פ (חי') 2181/07 **כרמלה בן יונה נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 15.5.08), (להלן - "**פרשת כרמלה**"), ובו הורשעה המערערת לאחר שמיעת ראיות בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, ניסיון לקבל דבר במרמה והברחת טובין, שירות המבחן המליץ לבית משפט השלום להימנע מהרשעה, אך בית משפט השלום הרשיעה

בדין. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וביטל את הרשעתה, תוך שהוא מתייחס לגישת בתי המשפט האומרת כי ככלל משנקבע שהנאשם ביצע עבירה, הרשעתו בדין מתבקשת - ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נגד פלוני**, פ"ד נד(3) 685, 689-690, ר"ע 432/85 **רומנו נגד מדינת ישראל**, (ניתנה ביום 21.8.85), ע"פ 3467/96, 2513, **מדינת ישראל נגד שמש** פ"ד נ(3), 682, 683 והלכת כתב; זה הכלל, אך לכלל כלל יש יוצא מן הכלל, ועלינו לבחון אם המקרה שבפנינו נמנה עם החריגים לכלל, לכן נמשיך לסקור פסיקה נוספת.

25. נציין כי בפרשת כרמלה היה שותף לדבר עבירה שהובא לדין ונענש, אך בעניינו השותף שהוא גם היה איש צוות ביטחון, מורשה להיכנס לאוניה הגיע עם רכבו וסייע למערער להעביר את הטובין לרכב ונתפס יחד אתו, אך לא הועמד לדין בנימוק שאין די ראיות נגדו. חרף קיומה של החזקה הפועלת לחובת בעל הרכב - האחר, והראיות הנוספות, נניח לכך ולא ניתן משקל לסוגיית האפליה בענישה או האכיפה הבררנית או אי השוויון בין חשודים - נאשמים, לרבות ההימנעות מהבאת האחר לדין. במקרה שבפנינו המערער הציג אסמכתא המעידה על פגיעה ממשית בהעסקתו, אסמכתא שלא נסתרה, לעומת זאת, בפרשת כרמלה בית המשפט המחוזי הסתמך על הקריטריונים שנקבעו בפרשת כתב והוסיף כי להרשעה השלכה קשה על הדימוי העצמי של המערער והניח כי תהיה להרשעה השפעה על תחומי פעילותה של המערער ובשל כך בית המשפט נמנע מלהרשיעה.

26. כאן המקום להפנות לקריטריונים שנקבעו בפרשת כתב (תשעה במספר - ראו חוות דעת השופט ש. לוי), והגם שאינם ממצים, בחינתם בהקשר למקרה שבפנינו מראה כי קריטריונים אלו מתקיימים בעניינו של המערער.

27. ברע"פ 1721/12 **מוחמד איראשי נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 30.3.14), בו הנאשם הורשע בעבירות של היזק בזדון והתפרעות ובית משפט השלום אימץ המלצת שירות המבחן ונמנע מלהרשיעו בדין; המדינה לא השלימה עם התוצאה והגישה ערעור לבית המשפט המחוזי שקיבל את הערעור והרשיע את המערער בדין. הנאשם פנה לבית המשפט העליון שנתן לו רשות ערעור וקיבל את הערעור וביטל את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, תוך שהוא מחזיר על כנו את פסק דינו של בית משפט השלום וקובע כי: " **עיון בפסיקה שעסקה במקרים שבהם נמנע בית המשפט מהרשעה מביא למסקנה כי במקרה הנוכחי בית משפט השלום לא חרג בגזר דינו במידה המצדיקה התערבות עם זאת, לא מצאנו כי החלטת הסדר של אי הרשעה מביא לסטייה של ממש ממדיניות הענישה הנהוגה ...** "

28. לעניין הימנעות מהרשעה נפנה עוד לעפ"ג 14167-10-15, 47549 **אלמנאו , דרבאי נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 9.2.16); ע"פ (מח' ב"ש) 48671-08-15 **גולדברג נגד מדינת ישראל**, (ניתן ברוב דעות ביום 16.3.16); רע"פ 4606/01 **יעקב סופר נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 3.1.02) שבו בית המשפט העליון (השופט ד. דורנר) לא התערב בהחלטת בית המשפט המחוזי להימנע מהרשעת מי שעבר עבירות מס בשל נסיבותיו האישיות ונסיבות העבירה; ראו גם את רע"פ 658/01 **אביחי כהן נגד מדינת ישראל**, (ניתנה ביום 11.10.01); ע"פ (חי') 2051/02 **מדינת ישראל נגד בוראני בן נואף**

ספי, (ניתן ביום 17.3.02); ת"פ (י-ם) 15743-11-10 **מדינת ישראל נגד בן שושן**, (ניתן ביום 10.12.13), בית המשפט השלום ביטל במסגרת גזר הדין את הכרעת הדין המרשיעה הנאשם שעבר עבירות של הפרעה למחשב וחדירה למחשב, הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין בלבד וטען כי עובדות כתב האישום אינן מגלות את העבירות שיוחסו לו, בית המשפט המחוזי דחה את הערעור - (ראו ע"פ 51468-01-14); בת"פ (אשד') 1612/09 **מדינת ישראל נגד אזולאי**, (ניתן ביום 10.2.10), בית משפט שלום נמנע מלהרשיע מי שסיים שירותו הצבאי, אך חטא בעבירה של גניבת ציוד גלישה מרכב, ת"פ (ת"א) 7498/08 **מדינת ישראל נגד חגי'ג'**, (ניתן ביום 15.7.10), בו הנאשם תקף את בת זוגו וגרם לה חבלה של ממש ואיים עליה (בצד עבירות אלו עונש של 6 ו- 3 שנות מאסר) ובית המשפט השלום נמנע מהרשעתו; וכן בת"פ (אשד') 603/08 **מדינת ישראל נגד כהן**, (ניתן ביום 2.9.10), בו הנאשם ביצע שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי ילדיו ובו בית המשפט נמנע מלהרשיעו בדין.

29. כאמור השוואה בין המקרה שבפנינו לבין המקרים הנ"ל מבהיר את עמדתנו במהלך שמיעת הערעור והמלצתנו למשיבה להסכים לקבלת הערעור במובן זה שהרשעת המערער תבוטל ועונשי המאסר המותנה והקנס יבוטלו ותחת כל אלה, שעות השל"צ יוגדלו ואף יוטל על המערער פיצוי, והגם שאין ערעור מטעם המדינה הסכים המערער וקיבל את המלצתנו, אך המשיבה חזרה מהפסקת ההתייעצות וביקשה דחיית הערעור.

30. ראוי להזכיר כי אמנם בקטינים בית משפט לנוער בוחן את העונש בהתאם לסיכויי שיקום הנאשם וחזרתו למוטב ולתפקוד נורמטיבי, כשיקול אחד משיקולים שבאינטרס הציבורי - ע"פ 821/16 **פלואי נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 19.7.16) והגם שהמערער שבפנינו אינו קטין, אך הוא צעיר, וסיכויי שיקומו די ברורים כעולה מתסקיר שירות המבחן, גם מכך לא התעלמנו וברי ששיקול שכזה רלוונטי לכל נאשם שסיכויי שיקומו טובים וברורים, כמו המקרה שבפנינו, אם כי שיקול זה לא היה השיקול המהותי שהביאנו לתוצאה אליה הגענו.

31. מכל האמור לעיל אנו מקבלים את הערעור ומבטלים הרשעת המערער וכן את עונש המאסר המותנה ואת הקנס שהוטלו עליו בבית משפט קמא ובהתאם להסכמתו אנו מעמידים את השל"צ על 200 שעות תחת 120 שעות שהטיל בית משפט קמא בהתאם להמלצת שירות המבחן וכן מחייבים את המערער בתשלום פיצויים בסך של 3000 ש"ח שישולמו בשלושה תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון יהיה ביום 1.6.17 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

עותק מפסק דיננו ישלח לשירות המבחן.

ניתן והודע היום, א' אייר תשע"ז, 27 אפריל 2017, במעמד הנוכחים.

א' לוי, שופט

כ' סעב, שופט

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]